

[Hanne Budtz.]

eller domstolene, så det er jo betydelig mere end 1 år, der går — i realiteten.

Der kan være andre ting i dette afsnit, men det mener jeg også er rigtigt at vente med en drøftelse af til udvalgsbehandlingen.

I spørgsmålet om vilkårene har man jo nu her taget ind spørgsmålet både om bidrag og forældremyndighed, altså de to meget vigtige konsekvenser af et ægteskabs opløsning. Forinden jeg går videre, vil jeg dog gerne sige, at man kan jo næsten ikke drøfte selve ægteskabsloven uden også at nævne, hvor nøje den hænger sammen med retsvirkningsloven, altså den nugældende lov fra 1925 om de økonomiske og praktiske virkninger af ægteskabet. Det må man i virkeligheden hele tiden have for øje, når man drøfter spørgsmålet om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Men altså, det meget vigtige, der først og fremmest skal tages stilling til ved ægteskabs opløsning, er, hvem af parterne der skal have forældremyndigheden over fællesbørnene. Ved den tidligere behandling nævnte fru Lis Møller, at hun gik ind for, at man skulle fjerne bestemmelsen om, at børn under 2 år i almindelighed bør tildeles moderen, for at faderen også kunne få mulighed for at komme i betragtning, og ligeledes gik min partifælle hr. Langkilde ind for, at det alene skulle være barnets tarv, der var afgørende. Der bliver noget at drøfte på dette område i udvalget.

Hvad der er meget vigtigt, er jo underholdsbidraget, ikke mindst for kvindernes vedkommende. Dermed være ikke sagt, at der ikke kan pålægges en frasepareret eller fraskilt hustru bidrag til mandens underhold; det sker, og det er jo også rimeligt, at det kan ske i vore dage, hvor vi har lige rettigheder og lige pligter. Men vi ved jo også, at det i de fleste tilfælde er et spørgsmål om underholdsbidrag til hustruen. Det er noget, der volder megen vanskelighed. Det er jo overøvrigheden, der fastsætter bidraget, men jeg har lyst til her at citere fra Ugeskrift for Retsvæsen nr. 39 i år en artikel af amtsfuldmægtig Andrup i Ribe om hustruens stilling, hvor hun er hjemmearbejdende. Han siger følgende:

„I hjem, hvor hustruerne er hjemmearbejdende, og hvor deres mænd tjener f. eks. 24.000 kr. om året, modtager hustruerne

i virkeligheden intet økonomisk underhold fra mændenes side i den forstand“ — det er altså under ægteskabet —

„at der ved modregning af, hvad de yder, er en balance i mændenes favør. Forholdet er snarere det, at disse hustruer kunne opnå en større andel i økonomiske goder, såsom tøj, cigaretter og fornøjelser, dersom de levede alene og som ufaglærte, udearbejdende kvinder skaffede sig en årsindtægt på ca. 15.000 kr. ved at gå på fabrik eller ved at gå ud og gøre rent.“

Og han fortsætter:

„Disse mænd modtager reelt set hustruernes erhvervsevne, anvendt i hjemmet, til underpris, og ud fra denne betragtning kan man sige, at disse hustruers underholdsydelse til mændene er større end mændenes underholdsydelse til hustruerne.“

Det er altså en artikel om forholdet under ægteskabet, hvor ringe hustrubidraget ofte kan være.

Reglerne om, at der kan træffes en midlertidig afgørelse af forældremyndigheden, kan der jo i høj grad være behov for.

Herfra skal jeg gå over til kort at nævne forslag til lov om ændring af myndighedsloven. Der er også stemning for i min gruppe at give faderen til et barn født uden for ægteskab en mulighed for samkvemsret med barnet. Det kan der, som der står i forslaget, når det er foreneligt med barnets tarv. Men det skal være særlige omstændigheder, der gør sig gældende, og når det er tilfældet, vil vi se positivt på dette forslag.

De øvrige lovforslag, der er til behandling her, er tekniske ændringer, som der ikke er nogen grund til at komme ind på ved denne lejlighed.

Merete Bjørn Hanssen: Jeg vil gerne takke justitsministeren for, at den uændrede gennemførelse af forslaget til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning ikke er udtryk for, at de ændringer, der ved lovforslagets første behandling her i tinget den 24. maj blev udtrykt ønske om, ikke kan gennemføres. Vi har alle i sommerens løb haft lejlighed til at debattere de foreliggende lovforslag ude i landet og vender tilbage til arbejdet med lovens endelige udformning